

KANSALLISPUISTON SUOJASSA

Näyttely on kunnianosoitus kymmenen vuotta täyttävälle Teijon kansallispuistolle. Se on kertomus kuvataiteilija Outi Pihlajoen vaelluksista ja löytöretkistä näissä maisemissa, joista on tullut hänelle erityisen rakkaita. Taiteilija kulkee tutuissa paikoissa kuin hiljaisissa huoneissa palaten kulmille kerta toisensa jälkeen uudelleen katsomaan tuttua ja havaitsemaan aina myös jotain uutta. Samalla hän kulkee ajassa omiin muistoihin, tarinoihin sekä ympäristön kanssa sopusointuisiin mielentiloihin.

Kansallispuistossa taiteilijan askel hidastuu ja ajatukset lepäävät. Valokuvat syntyvät luontevasti kontemplatiivisen valokuvauksen metodia soveltaen. Kontemplatiivinen valokuvaus tarkoittaa levollista, rauhassa ajan kanssa ja käsillä olevassa hetkessä läsnä olevaa katselemista ja kuvien vastaanottamista. Kontemplaatio (contemplatio) on latinaa ja merkitsee kärsivällistä, keskittynyttä pohdiskelua ja katselemista. Termin juuresta löytyvä sana templum tarkoittaa havainnoinnin paikkaa. Valokuvaamiseen liittyy paljon suorittamista ja kilpailua, kuten elämään ylipäättään. Kontemplatiivinen valokuvaus edustaa kokonaan toisenlaista valokuvaamisen tapaa. Siinä ympäröivää todellisuutta tarkastellaan levollisella myötätunnolla vailla suorittamisen tai jonkin haltuun ottamisen asennetta. Hitaan kuvaamisen metodein suhde itseen ja ulkoiseen ympäristöön muuttuu levollisemmaksi, kärsivällisemmäksi, vastavuoroisemmaksi. Läsnäolosta tulee moniaistista nautintoa, mielen ja kehon jälleenrakentamista, rinnakkaiseloja ja tasapainoa kaiken olevaisen kanssa. Prosessi jättää tilaa teosten lopulliseen muotoon viimeistelylle ja niiden yhteyksille toistensa välillä. Se vahvistaa kuviin liittyvien paikkasidonnaisten havaintojen ja kokemusten merkityksellistämistä ja kokemuksen välittämistä kuvallisina jälkinä näyttelyvieraille.

Kuvataiteilija Outi Pihlajoki asuu Teijon kansallispuiston suojassa Salossa. Hän on kiinnostunut taiteellisessa työssään ihmisyyteen, identiteettiin ja kulttuuriin liittyvistä hankkeista, ihmisen ja ympäristön välisestä suhteesta sekä tarinallisesta dokumentaarisuudesta – näkökulmista, joissa syvennyttään inhimillisyyden ja ajankohtaisten sekä yhteiskunnallisten teemojen ja kertomusten äärelle. Outia kiinnostaa työskentely, missä on tilaa avoimelle uuden löytämiselle ja ilmaisun vapaudelle. Hän pyrkii luomaan kuvia, jotka herättävät tunteita ja vuoropuhelua. Valokuva on Outin ensisijainen ilmaisumuoto. Kamera on hänelle kuin toivottu hidaste, joka auttaa keskittymään juuri ympärillä olevaan. Se houkuttelee yksityiskohtien äärelle ja suuntaamaan katsetta niin valon ja varjon kuin tarkan ja epätarkankin rajapinnoille. Toisinaan kuvat syntyvät ilman kameraa, tai siirtyvät kokeilujen kautta myös muilla kuvataiteen tekniikoilla muokattavaksi; esimerkiksi erilaisia kuvansiirtotekniikoita kankaalle tai savipinnalle työstäen.

IN THE SHELTER OF A NATIONAL PARK

The exhibition is a tribute to Teijo National Park, which is celebrating its tenth anniversary. It tells the story of artist Outi Pihlajoki, her wanderings and discoveries in these landscapes that have become particularly dear to her. The artist walks through familiar places as if in quiet rooms, revisiting the corners again and again to look at the familiar and always discovering something new. At the same time, she travels through time to her own memories, stories and states of mind in harmony with her surroundings.

In a national park, the artist's pace slows down and her thoughts rest. The photographs are created naturally, using the method of contemplative photography. Contemplative photography is a relaxed way of observing and receiving images, at peace with time and present in the moment at hand. Contemplatio is Latin for patient, concentrated deliberation and watching. The word templum, which is at the root of the term, means a place of observation. There is a lot of accomplishment and competition involved in photography, much like in life in general. Contemplative photography represents a completely different method of photographing. It is a way of observing the reality around us with a calm compassion, without an attitude of accomplishment or taking something over. Through slow methods of photography, the relationship with oneself and the external environment becomes more relaxed, more patient, more reciprocal. Presence becomes a multi-sensory pleasure, a reconstruction of mind and body, coexistence and balance with all that is. The process leaves room for fine-tuning the final form of the works and their connections to each other. It reinforces the sense of place-based perceptions and experiences associated with the images and the transmission of the experience as visual traces to the exhibition visitor.

Visual artist Outi Pihlajoki lives in the shelter of Teijo National Park in Salo. In her artistic work, she is interested in projects related to humanity, identity and culture, the relationship between people and the

environment, and narrative documentary - perspectives that delve into humanity and current and social themes and narratives. Outi is interested in working where there is room for open-ended new discovery and freedom of expression. She strives to create images that evoke emotion and dialogue. Photography is Outi's primary form of expression. For her, the camera is like a welcome decelerator that helps her focus on what is just around her. It invites her to focus on details and to direct her gaze to the constraints of light and shadow as well as focus and blur. Sometimes the images are created without a camera, or through experimentation they are also transformed by other visual art techniques - for example by working with different image transfer techniques on canvas or clay.